

с. 6 *Полюбити чи закохатися:
ось у чому питання!*

с. 14 *«Невипадкові
випадковості»*

«Збирайте ж собі скарби на небі...» Матв. 6:20

№ 1 (32)
2013

Флешка

Молодіжна християнська газета

Тема номера:

УНІКАЛЬНА КОПІЯ

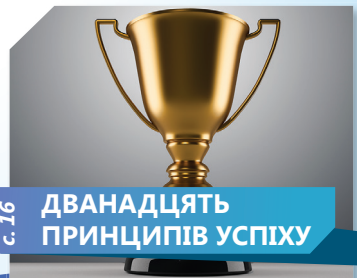
КОЛИ ЛЮДИ
СВАРЯТЬСЯ

с. 12

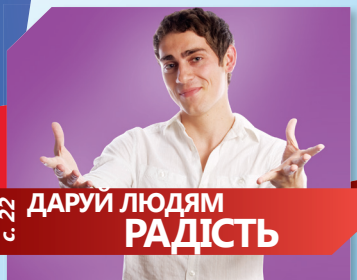
с. 16

ДВАНADЦЯТЬ
ПРИНЦИПІВ УСПІХУ

с. 22

ДАРУЙ ЛЮДЯМ
РАДІСТЬ

УНІКАЛЬНА КОПІЯ

Чим більше схожостей один з одним ми виявляємо,
тим легше розвивається наше спілкування.
Насправді кожен з нас — це копія образу Божого.

Якщо ви прислухаєтеся до розмов не дуже знайомих між собою людей, то відразу ж дещо помітите: люди шукають схожості. Уявіть собі двох незнайомих, які сидять один біля одного в літаку. Їхня розмова може зав'язатися приблизно так:

— От уже ці літаки! Я просто не навиджу літати!

— І я теж. Я часто їжджу у відрядження, але ніяк не можу звикнути до перельотів.

— Так ви летите до Нью-Йорка у справах?

— Ні, там живуть мої родичі. Я просто збираюся погостювати в них деякий час.

— Хм, це ж треба, у мене теж там родичі. А ви родом з Одеси?

— Так, я корінна одеситка.

— І я теж.

Коли ми починаємо спілкуватися, то намагаємося знайти спільну тему для розмови. Ми шукаємо ниточки, які нас пов'язують. Якщо люди не знаходять таких ниточок, їм просто немає про що поговорити або, можливо, вони заведуть розмову про погоду (очевидна спільність).

Набагато легше спілкуватися з людьми, якщо в нас із ними є щось спільне. Як люди, ми набагато швидше знайдемо в собі схожість з іншою людиною, ніж

із деревом чи каменем. Через безліч відмінностей між людьми та рослинами в нас немає відповідної площини для спілкування. Можливо, це звучить безглуздо, але це явний феномен у нашому житті.

Є ще одне зауваження: чим більше схожостей один з одним ми виявляємо, тим легше розвивається наше спілкування. Хоч ми ніяк не можемо спілкуватися з рослинами, порозумітися з тваринами нам абияк вдається (принаймні з домашніми). Чому? Тому що у тварин більше схожості з людьми, ніж у рослин. Чим більше схожості у двох суб'єктів, тим більша ймовірність встановлення зв'язку між ними і тим вищий рівень їхнього спілкування.

Можливо, цей феномен пояснить нам те, що ми бачимо в першій книзі Біблії. З неї ми дізнаємося, що Бог створив людину «на Свій образ». Нічого, окрім людини, не було створено на землі за образом Бога.

Що означає бути створеним за подобою Бога? Можливо, це спосіб, за допомогою якого Бог бажав передати нам деякі якості, притаманні Йому Самому.

Щоправда, можливості людини незрівнянно менші, ніж ті, котрим володіє Бог, — здатність міркувати й робити висновки, мислити логічно й абстрактно, відчувати й

висловлювати свої думки через мову, творити й глибоко переживати, радіти й розуміти гумор. І, подібно до Бога, ми маємо особливу нематеріальну частину в самих собі – дух. А ще ми маємо самосвідомість – «я думаю, отже, існую».

Здається, що Бог створив нас як обмежену версію Його безмежного «Я є». Це вказує на деяку мету в Його діях, а саме: Він бажає спілкуватися з нами. Подумайте про це: ви, з усіма вашими унікальними рисами та здібностями, емоціями й уявою, є копією, ілюстрацією в мініатюрі Божого характеру та Його сутності. Він створив нас, щоб спілкуватися з нами, і наша природа свідчить про це. Насправді кожен з нас – це копія образу Божого. Незважаючи на те, що кожна людина сама по собі унікальна, усі створені за подобою Бога.

І, як люди, ми маємо усвідомлювати, що займаємо статус творіння Божого, спроможного поклонятися Йому. Поміркуйте над цим. Коли востаннє, проїжджаючи сільською місцевістю, ви бачили стадо корів, які проводять релігійні зібрання? Такого не побачиш ніде, адже тварини не поклоняються. Але в усіх епохах упродовж людської історії в усіх частинах світу люди були залучені до тієї чи іншої форми релігійного поклоніння. Це тому що ми були створені за образом та подобою Божою?

Щось усередині нас знає, що в житті існує духовний елемент і що в ньому має бути присутність Бога.

www.mirstudentov.com

УРОЧИСТЕ ВІДКРИТТЯ

1 березня 2013

ДИВІТЬСЯ з 1 березня 2013
НОВИЙ супутниковий канал
ЦІЛОДОБОВЕ мовлення
російською та українською мовами

Шукайте нас на супутнику ASTRA

Наші параметри:

Супутник: ASTRA – 4A (Sirius)
Орбітальна позиція –
5° східної довготи
Частота прийому – 12.284 МГц
Поляризація – вертикальна
Символьна швидкість –
27.500 Мбіт/с
Корекція помилок – FEC 3/4
Стандарт кодування – MPEG 2
Модуляція – DVB-S

www.hopechannel.info

ПОЛЮБИТИ ЧИ

ЗАКОХАТИСЯ:

ОСЬ У ЧОМУ ПИТАННЯ!

Любов приходить поступово, закоханість — швидко. Любов росте, а процес росту вимагає часу. А закоханість часто ніби звалюється на голову. Справді, пізнати людину, зустрівшись із нею лише кілька разів, неможливо. Більшість людей носять маску, і їхні бездоганні манери спочатку нас вражають. Намагаючись бути приємними, вони постійно догоджають, сховавши все не найкраще — злість, дратівливість — і тримають його під контролем. Щоб добре пізнати людину, потрібний час — місяці, а часом навіть роки. Ось чому так часто можна чути нарікання подружжя: «Не та!», «Не той!» Упродовж періоду побачень деякі ухиляються так і не відкрити своє справжнє лице, і лише після одруження їхнє істинне «я» проявляється в усій своїй красі.

Тепер ви розумієте, чому не можна довіряти «любові з першого погляду». Можна погодитися із «симпатією з першого погляду» або навіть із «надзвичайною прихильністю до людини з першого погляду», але ніяк не з любов'ю. Можна відчувати сильний потяг до людини, яку тільки-но зустрів. Але, незважаючи на свою силу, потяг – це поверхнєве почуття. Це закоханість очима: у статуру, у вчинки, у реакцію. Усе вам може подобатися в цій людині. Але до того, як ви її справді полюбите, вам належить подолати неабиякий шлях.

Любов зникає повільно, закоханість – випаровується за мить.

Звичайно, переконатися в справедливості сказаного можуть лише ті, чий роман закінчився. Ось два ретроспективні запитання: «Як довго тривав роман? І скільки часу потрібно було, щоб його припинити?» Оскільки для зміцнення істинної любові потрібен час, то і для згасання цих почуттів його знадобиться не менше. Якщо ви росли разом і проводили вдвох майже весь свій час, то щоб остаточно розірвати ці стосунки, вам знадобиться тривалий період.

Закоханість закінчується практично так само, як і починалася, – швидко, але з одним винятком.

Вона не зникає миттєво, якщо ви підтримуєте сексуальні стосунки. Секс ускладнює емоційну реакцію. Пара не розриває стосунків не тому, що їх єднають спільні інтереси, але тому що їх взаємно задовольняє секс. Отже, термін, упродовж якого людина здатна отямитися від розриву, не свідчить про щось значне, якщо мали місце сексуальні стосунки. У цьому випадку залишок почуттів не може свідчити про те, що це була справжня любов.

У центрі любові – завжди одна людина, а закоханість здатна суміщати декількох. Закоханий

може «любити» одночасно двох або більше осіб. Такі люди досить помітно відрізняються від інших своїм характером і темпераментом. Наприклад, дівчина може заявити, що вона любить двох і що вибрати між ними перевищує її сили. Один – зрілий, надійний і відповідальний хлопець, а інший – відчайдушний марнотрат, любитель повеселитися. Істинна любов зосереджується на одній людині, яка містить у собі все, особливо цінне для вас. І на цьому ви зупиняєтесь, адже безглуздо шукати когось іще як заміну своєму ідеалу.

Любов породжує бажання розвиватися, закоханість руйнує.

Любов благотворно вплине на вашу особистість і розкриє все найкраще у вас. Любов наповнить вас новою енергією, окреслить мету і запалить інтерес до життя. Вона сприятиме творчості та гідним справам, спонукатиме до розвитку та особистого зростання. Вона відродить почуття власної гідності, усвідомлення обов'язку та впевненості в собі. Вона просуватиме вас до успіху. У вас з'явиться натхнення вчитися чогось нового, планувати своє життя і не витрачати сили на зайві дурниці. У житті з'явиться гідна мета і глибокий сенс. Не гріх і помріяти, якщо ви залишаєтесь тверезим реалістом, зосередженим на високих планах. Ваша любов надихне вас на творчість у найвищому розумінні цього слова.

А закоханість, навпаки, руйнує та приносить із собою безлад.

Для закоханості очевидні зниження вашої працездатності та незатребуваність вашого потенціалу. Ваші рідні, близькі друзі враз помітять це і можуть сказати: «Оце так! Що з тобою сталося? Ти нікуди не ходиш і нічого не робиш. Що з тобою? Ти хвора, щось не так?» І, можливо,

хтось додасть: «Та ні, вона не хвора. У неї просто любов». Але насправді це зовсім не так. Це всього-на-всього за-коханість.

Вона розквітає чудовим цвітом у саду ідилій, у мріях про те, що вас обох чекає прекрасне безтурботне життя, завжди й у всьому наповнене взаєморозумінням. Ці мрії й витісняють реальність: школу, роботу, навчання, фінансові турботи та відповідальність перед іншими.

Якщо ви любите, то сподівання на прекрасне майбутнє, звичайно, теж немислимі, але ви чітко усвідомлюєте обставини, у яких перебуває ваш обранець, і це дозволяє тільки точніше оцінити його. Закохані ж живуть ідеалізацією та схильні прикрашати реалії.

Любов враховує сумісність, за-коханість нехтує нею. Якщо ви любите, то вас притягають не лише зовнішність і поведінка коханого, але і його характер, особливі якості, емоції, ідеї і позиція. Вам цікавий його спосіб мислення і реакція на ту чи іншу ситуацію. Вам небайдужа його шкала цінностей. Як ваш обранець реагує на свій успіх або невдачу? А життєві несподіванки та труднощі? Чи є він доброю, вихованою і дбайливою людиною?

Чи однакові у вас погляди на релігію, освіту, сім'ю, інтимні стосунки, фінанси? Чи однакове ваше ставлення до друзів? У чому збігаються ваші інтереси? Що для вас приємніше: увечері спілкуватися із сім'єю та друзями чи проводити своє дозвілля поза домом? Чим більше спільного у вас буде в цих сферах, тим більше у вас шансів зростити справжню любов.

Може, це звучить і не дуже романтично, але можливо, ваш майбутній чоловік живе по сусідству з вами. Ви разом росли, гралися, ходили в одну школу,

схожі ваші сім'ї та соціальні корені. Особистості, які мають спільні інтереси та однакову систему цінностей, можуть розвинути тісні взаємини, що є гарним підґрунтям для тривалої любові.

Любов враховує недоліки, закоханість – ігнорує їх. Любов допоможе вам розпізнати в партнері прекрасні якості та на їх основі побудувати ваші стосунки. Але знаючи про прекрасні риси свого партнера, вона не забуває про недоліки. Ви бачите недоліки у своїй половинці, яка далеко не досконала, і змиряєтеся з цим. Але для вас головніше інше, гідне поваги й захоплення, і ви цінуєте людину здебільшого за позитивні риси її характеру.

Закоханість так засліплює, що не дозволяє розгледіти у вашому партнерові щось негативне. У цьому випадку ваша схильність ідеалізувати має таку надзвичайну силу, що ви не бачите жодних недоліків у своєму другові. Ви захищаєте його від будь-якої критики. Ви так захоплені однією-двома його рисами, що впадаєте в крайність, вважаючи, ніби вони переважають усі його недоліки та складнощі характеру.

І любов бачить усі достоїнства, але вона не закриває очі на недоліки. Більше того, вона спонукає вас любити, незважаючи на це.

Для любові не страшна розлука, для закоханості розлука – це розрив стосунків. У розлуці любов може навіть зміцніти. Відсутність коханої людини іноді перетворюється на паливо для сердечного жару. Якщо ваша любов справжня, то ваше життя все міцніше й міцніше поєднується з життям коханої людини. Коли вона далеко від вас, ви переживаєте таке почуття, немов втратили якусь частинку себе. Розлука допомагає зрозуміти, як багато означають для вас ваші взаємини.

Закоханість одразу ж помирає, варто тільки іншій людині зникнути з поля зору. Кажуть: «Очі не бачать – серце не болить», оскільки закоханість три-

Любов упорядковує фізичні контакти, закоханість – їх експлуатує.

Істинно любляча пара береже себе в чистоті, не ставить умов, прагне стримувати свій фізичний потяг протягом усього часу побачень до шлюбу. А закоханість найчастіше ж керується тільки цим. Більше того, фізична близькість людей, котрі насправді люблять один одного й узяли шлюб, – це менша частина всіх їхніх стосунків, чого не скажеш про закоханих. Причина цього полягає в тому, що фізичний потяг – це опора закоханості, яка здебільшого підтримується збудженням, яке людина переживає під час близькості. Той, кому трапляється пережити це вперше, звичай робить висновки, що це, мабуть, щось особливе, адже раніше він ніколи не переживав таких відчуттів.

І хоч справжньому кохання також властивий фізичний потяг, усе ж йому передують безліч інших реалій. Для люблячої пари близькість, як правило, означає щось набагато більше, ніж просто задоволення. Так вони виражають свої почуття один до одного. На жаль, під час закоханості фізична близькість самодостатня. Тут відчуття переважають над почуттям.

Любов безкорислива, закоханість – егоїстична.

Почуття, які переживають люблячі люди, виражаються не лише емоціями. Справжнє кохання сягає вище цього рівня і пронизує собою повсякденність життя. Це означає, що ви чекаєте не лише любові та уваги до себе, але любите і прислухаєтеся до почуттів іншого самі, причому постійно, а не тільки тоді, коли вам цього захотілося. Любов доступна кожному, чий потре-

мається лише за рахунок фізичного потягу та ще декількох позитивних рис характеру. Інтерес до людини відразу ж згасає, як тільки стосунки перестають бути безпосередніми. Закоханість не витримує перевірки часом.

би, запити, інтереси знаходять відгук і розуміння партнера. Але чи зможете ви любити, якщо ваш партнер постійно вас обманює, не помічає ваших потреб або часто забуває зробити те, про що ви його просите, чи те, що сам збирався зробити. Це і є тест для справжньої любові.

В одному з коміксів Чарлі Браун у піжамі несе склянку води Снуппі, який ліниво розвалився на даху своєї будки. Підпис: «Любов – це коли ви приносите кому-небудь склянку води серед ночі». Чарлі висловлює правильну думку: нелегко встати серед ночі, щоб виконати чиєсь бажання, відсунувши свої на задній план.

Закоханість егоїстична. Ви частіше думаєте про те, що отримаєте від ваших стосунків, а не про те, що могли б зробити самі для їх зміцнення або заради свого партнера. Наприклад, найприємніші відчуття ви переживаєте, прогулюючись у товаристві свого партнера, адже те, що ця людина належить вам і всі це бачать, наповнює вас почуттям законної гордості.

Любов викликає схвалення сім'ї та друзів, закоханість – лише осуд. Якщо ви справді любите когось, то сім'я і друзі, найімовірніше, схвалять ваші стосунки. Вони побажать, наскільки гармонійною людиною стали ви як особистість, що у вас з'явилося багато нових інтересів, а ваші взаємини лише доповнюють і зміцнюють кожного з вас.

Якщо батьки або друзі не схваляють ваших стосунків з вашим другом – будьте напоготові. Якщо вони переконані, що ви стоїте на краю глибокої прірви, це може бути правдою. Адже вони вкрай зацікавлені у вашому майбутньому благополуччі і вже зараз намагаються захистити вас від болю. Оскільки вони не переживають цю ситуацію

внутрішньо, так як ви, то їм, безумовно, збоку видніше те, чого не бачите ви. Батьківське схвалення – ключовий момент. Статистика свідчить, що шлюби, укладені без батьківського благословення, характеризуються дуже високим відсотком розлучень.

Якщо у вас всього-на-всього захоханість, то й друзі, певно, не схвалять ваш вибір. Вони можуть не сказати вам про це відверто, але, можливо, вам доведеться вислуховувати часті натяки на те, що час би спуститися на землю.

На думку більшості, схвалення батьків і друзів зазвичай вказує на те, що ваша любов справжня. Порівнявши скарги щасливих пар зі скаргами розлучених, один дослідник виявив таку закономірність: практично всі розлучені нарікають на те, що не послухали свого часу друзів. Він встановив також, що в щасливих пар непорозуміння з батьками було значно менше. Якщо батьки та друзі заперечують – будьте обережні, якщо схваляють – зберіться з духом. Чим більше батьки та друзі схваляють ваш вибір, тим більше у вас шансів знайти справжню любов.

Любов породжує впевненість, закоханість – сумніви. Якщо ви справді любите, то, зваживши всі сторони ваших стосунків, відчуєте дедалі більше впевненості в собі. Закоханого ж роз'їдають ревності й почуття безсилля. Звичайно, це ніяк не означає, що справжня любов зовсім позбавлена цих «прекрасних почуттів». Так, ці почуття, можливо, судилося пережити й вам, але набагато рідше і не так жорстоко. Любов довіряє.

Деяким людям лестить, коли кохана людина ревнує. Їм здається, що це ознака справжньої любові і що чим більше вони ревнують, тим сильніше люблять один одного. Проте пам'ятайте, що ревності – це нездорове почуття, вони здебільшого свідчать

про невпевненість і низьку самооцінку. І джерела підозрливості тут цілком несуттєві, головне – вони змушують тримати свого друга на ланцюзі, щоб у будь-який момент можна було його погладити. Словом, такі люди перетворюються на егоїстів і власників.

Любов враховує реальність, закоханість – ігнорує її. Коли любов справжня, ви дивитеся на проблеми відкрито й не намагаєтеся применшувати їх значення. Якщо, наприклад, двоє студентів, люблячи один одного, докладуть усіх зусиль до того, щоб усе ж таки закінчити ВНЗ, не одружуючись (оскільки знають, що від цього шлюбу стане лише міцніший), вони не боятимуться, що їхня любов охолоне, але побудують шлюб на міцній основі.

Закоханість ігнорує соціальні, расові, освітні та релігійні відмінності. Буває, це почуття захоплює вже одружену людину. Закоханість ігнорує такі речі. Але якщо ви справді любите один одного, то повинні мати чіткі непорушні принципи.

Люди, по-справжньому люблячи один одного, не ховаються від проблем, а намагаються їх вирішити. Якщо щось загрожує їхнім стосункам, вони відкрито обговорюють це й намагаються знайти розумний вихід. Раби ж власної пристрасті не звертатимуть на це жодної уваги; у кращому випадку – затушують наявні між ними невідповідності. Любляча пара намагається передбачати те, що може незабаром статися.

Тепер, коли загальна картина ваших нинішніх стосунків для вас вимагуючалася, що ж вам слід зробити? Найголовніше – не робіть нічого радикального, принаймні зараз. Навіть якщо ви проглянули цю статтю мимохідь, не кваптеся. Не приймай-

те необдуманих рішень, дозвольте їм досягнути. Запам'ятайте: якщо ви зустріли свою справжню любов, нікуди вона від вас не подінеться ні наступного тижня, ні через тиждень, ніколи.

Якщо ви вивчили свої стосунки і зрозуміли, що це лише закоханість, або хоча б припускаєте, що це саме так, – не поспішайте негайно розривати стосунки, адже ви можете й помилятися. Іноді закоханість переростає в справжню любов, але якщо ви станете форсувати ситуацію, то так ніколи й не дізнаєтеся про це. Головне – з'ясувати справжню ціну стосунків і не обманюватися, приймаючи їх за те, чим вони не є насправді.

БУДЬТЕ ОБЕРЕЖНІ

Уникайте сексуальних стосунків до шлюбу. Сильне бажання інтимної близькості природне. Часом воно може здаватися непереборним, але секс породжує безліч проблем.

Ви проаналізували свої справи з усією ретельністю, на яку тільки здатні, але не в змозі вирішити, знайшли ви справжню любов чи ні. Можливо, надмірна старанність і заплутала вас остаточно. Якщо це так – трохи зачекайте. А час принесе вам досвід. У вас з'явиться можливість більше спілкуватися з друзями, можливість краще розпізнати те, що так необхідно вам для прийняття остаточного рішення.

Взявши до уваги написане вище, ви зможете знайти справжню любов, і ваші взаємини поглиблять ваші почуття та сприятимуть духовному зростанню кожного з вас.

**ЗА МАТЕРІАЛАМИ САЙТУ
ЦЕНТРУ ДОПОМОГИ СІМ'Ї**

КОЛИ ЛЮДИ СВАРЯТЬСЯ

Одного разу Вчитель запитав своїх учнів:

— Чому, коли люди сваряться, вони кричать?

— Тому що втрачають спокій, — сказав один.

— Але навіщо ж кричати, якщо інша людина знаходиться з тобою поруч? — запитав Учитель. — Чи не можна з нею розмовляти тихо? Навіщо кричати, якщо ти розгніваний?

Учні пропонували свої відповіді, але жодна з них не влаштовувала Вчителя.

Врешті-решт він пояснив:

— Коли люди невдоволені один одним і сваряться, їхні серця віддаляються. Для того щоб подолати цю

відстань і почути один одного, їм доводиться кричати. Чим сильніше вони гніваються, тим далі віддаляються і голосніше кричать.

А що відбувається, коли люди закохуються? Вони не кричать, а навпаки — говорять тихо. Тому що їхні серця знаходяться дуже близько і відстань між ними зовсім незначна. А коли закохуються ще сильніше, що відбувається? — продовжував Учитель. — Не говорять, а тільки перешіптуються і стають ще ближчими у своїй любові.

А з часом навіть перешіптування стає їм непотрібним. Вони тільки дивляться один на одного — і все розуміють без слів.

Алкоголик

А он бы был красивым ведь мужчиной...
С задорными искринками в глазах,
И с мужественной сбритой чуть щетиной,
И с легонькой ухмылкой на губах.

Ему было б красиво в черном цвете,
Он покорял бы сладостью речей.
И равных в этом не было б на свете.
Он был бы светом чьих-нибудь ночей...

Наверное, играл бы на гитаре
И подпевал бы хриплый баритон.
Часами занимался бы в спортзале
И ездил бы на дорогом авто.

Он бы, наверно, часто улыбался,
Что жизнь сложилась, как ты не крути,
И новых бы высот он добивался,
И не свернул бы с звездного пути.

Но он сидит рядом со мной в маршрутке
В отрепьях грязных от нелегких дней.
По виду — он в запое третьи сутки,
И с каждым днем ему еще трудней.

В его глазах нет и оттенка жизни,
Под нос бормочет матерщинный хлам...
Амбиций не осталось и харизмы,
Остался только дикий страх и срам.

Не мылся больше двух недель, наверно.
И, видимо, не ел, а только пил.
И ночевал, скорей всего, в таверне:
Свою ничтожность водкой окропил.

И будущность размытою картиной
Перед глазами белой пеленой.
А он бы был успешным ведь мужчиной,
Но он уже уважил выбор свой.

Ольга ЛЕОНОВА

«НЕВИПАДКОВІ ВИПАДКОВОСТІ»

Якщо запитати в більшості людей, чи зустрічали вони у своєму житті ангелів, то відповідь, найімовірніше, буде заперечною. А в багатьох таке запитання навіть викличе усмішку. Ну, ще б пак, у століття технічного прогресу говорити... про ангелів! Хто їх бачив, та й чи існують вони взагалі? А тим часом кожен із жителями землі зустрічався з ангелами і навіть отримував від них допомогу та захист.

Ми свідки того, що в пресі й по телебаченню постійно повторюють повідомлення про те, що в результаті певних катастроф, терактів, стихійних лих «завдяки щасливому випадку, жертв не виявилось, ніхто не постраждав». Нам радісно слухати про щасливий кінець, але ми рідко замислюємося над причиною «щасливої випадковості».

По-перше, таких «випадковостей» надто багато, а по-друге, вони дуже часто мають усі ознаки справжнього дива: зійшов потяг з рейок, перекинулися вагони, але ніхто при цьому не постраждав, тоді як в ідентичних ситуаціях гинуть усі пасажирів. Багато повідомлень звучало про те, як з незрозумілих причин у руках терористів не вибухали гранати, хоч після проведення експертиз виявлялося, що вони були в цілковитій бойовій готовності й у будь-якому випадку мали вибухнути.

Чимало повідомлень було і про аварії, які дивом не сталися, про незрозуміле керування автомобілями з несправними

гальмами на гірських трасах. А як пояснити те, що під час епідемій чуми та холери, лікарі, контактуючи з хворими, майже не підхоплювали ніяких хвороб, хоча, з людського погляду, не мали жодних переваг? Якщо кожен з нас задумается, то побачить, що в його житті не раз траплялися такі «щасливі випадковості» – чи то незрозумілим чином вдалося уникнути небезпеки, чи то несподівано приходила допомога, хоча чекати її не було звідки...

Усі такі випадки ми почасти приписуємо простим збігам обставин, але чи не стояли за цим всім ангели, невидимо приходячи нам на допомогу? Адже за всім цим відчувається любов і турбота про нас, що можливо тільки з боку живої істоти!

Можливо, ви все ще недовірко усміхаєтесь. Але хіба не втішає те, що ми не самотні у своїх смутках і прикрошах? Учимося ж бачити в «невипадкових випадковостях» руку Того, Кому ніколи не байдуже те, що з нами відбувається!

За матеріалами Опаріна О. А.
Підготувала ОКСАНА СИДОРЕНКО

12

ДВАНАДЦЯТЬ ПРИНЦИПІВ УСПІХУ

Шановні читачі молодіжної газети «Флешка»! Перед вами розгорнув сторінки життя новий календарний рік, з чим вас і вітаю. Яким він буде, здебільшого залежить від вас і вашого ставлення до свого життя. Але я хочу, щоб ви досягли поставленої перед собою мети і були успішними. Тому пропоную вам скористатися дванадцятьма принципами успіху. Ви готові? Тоді вперед!

1**Ідіть туди, де ще ніхто не був, і робіть те, чого ще ніхто не робив.**

Для незвичайних результатів потрібно застосовувати незвичайні методи.

Щоб досягнути чогось більшого, потрібна хоча б одна ідея, яка відрізняє те, що збираєтеся робити ви, від того, що роблять інші. Хто не ризикує, зберігає те, що має; а хто ризикує, може здобути набагато більше. Краще помилятися, намагаючись бути оригінальним, ніж процвітати, наслідуючи інших людей.

У Книзі рекордів Гінеса в розділі «Юний рятувальник» згадується ім'я Райяна Вуда з Кента (Великобританія). Він отримав нагороду за хоробрість у віці 4 років. Грамота Королівського гуманітарного товариства була вручена йому за те, що він урятував життя своїй бабусі, коли їхній автомобіль зірвався з високої скелі. Хлопець піднявся на скелю й покликав на допомогу. Ця подія сталася в липні 1997 року в Португалії.

Пам'ятайте: ви – та людина, яка здатна змінити життя на краще. Почніть діяти зараз!

2**Будьте творчими й оригінальними.**

Коли приходить творчість – зникають проблеми.

Творчість розширить межі ваших можливостей і зробить світ навколо вас прекраснішим. Кожна людина здатна творити, оскільки створена за образом і подобою Творця. Творчість перетворює трапезу на бенкет, звичайніснький день – на свято, діалог – на виставу, поїздку – на подорож, подію – на пригоду.

3**Ваш день – сьогодні, ваш шанс – зараз.**

Хороше відбувається, коли до нього прагнеш.

Сьогодні – найбільш відповідний час, щоб починати діяти. Ви благаете в молитві: «Боже, зроби щось, ну зроби хоч щось». А Бог відповідає з небес: «Сину Мій, доню Моя, зроби щось, ну зроби хоч щось».

4**Прагніть до великого та прекрасного.**

Ми отримуємо те, чого хочемо найбільше.

Ваш успіх багато в чому залежить не від ваших талантів, становища і початкового капіталу, а від сили бажання, з яким ви приступаєте до здійснення своєї мрії. Чим більше ваше бажання і прагнення до позитивних змін, тим більшого ви зможете досягнути.

5**Дозвольте головному залишатися головним.**

Щоб стати чемпіоном, необхідно навчитися правильно розставляти пріоритети.

Щоб бути і залишатися успішним у житті, ваш життєвий вантаж не повинен бути надто великим. Тому дотримуйтеся простого правила: робіть те, що потрібно, і залишайте все, що не потрібно. Для цього регулярно ставте собі три запитання: ▶

- а) що продовжувати робити?
- б) що припинити робити?
- в) що почати робити?

6

Навчіться мудро розподіляти час.

Час – ваш союзник, якщо ви правильно ним розпоряджаєтесь.

У вас повинно бути відчуття терміновості. Дні швидкоплинні, і часу на все не вистачає. Ви відповідалі за виконання призначення, даного вам Богом. Виділяйте час для того, що принесе успіх у ваше життя, і скорочуйте час для безцільних справ.

7

Прагніть постійно вдосконалювати себе.

Великі досягнення починаються з малих перемог.

Як тільки ви припините оновлювати свій розум, ви зупинитеся у своєму розвитку. Якщо ви не будете постійно підвищувати свій рівень, то з часом перестанете відповідати вимогам свого часу. Якщо ви не будете змінюватися, вас замінять. Якщо ви перестанете рухатися, вас посунуть. Вдосконалюйте себе щоденно.

8

Розвивайте позитивний настрій.

Хтось сказав: «Якщо життя подарувало вам лимон, зробіть з нього лимонад».

Позитивно налаштовані люди менше хворіють, швидше одужу-

ють, довше живуть і здатні більше прийняти від життя. Вони завжди знаходять щось добре в інших людях і ситуаціях. З ними приємно спілкуватися, і вони є благословенням для інших. Більшість успішних людей мають позитивний життєвий настрій.

9

Сійте те, що хочете пожати.

Допоможіть іншим стати щасливішими і станете щасливіші самі.

Для відкритого серця завжди знайдеться можливість послужити іншим людям своїми дарами, здібностями та можливостями. Творіть добро людям – робіть подарунки, говоріть слова підбадьорення, допомагайте ділом, надихайте прикладом... Хліб, пущений по воді, обов'язково повернеться тоді, коли ви матимете в ньому потребу.

10

Будьте наполегливі та ніколи не здавайтеся.

Хто здається – не перемагає, а хто перемагає – ніколи не здається.

Якщо ви націлені на перемогу, приготуйтеся пройти через тимчасові поразки. Не сприймайте поразку в окремій битві як остаточну. Жодна успішна військова компанія не може похвалитися перемогами в усіх битвах. Головне – не здаватися та не зупинятися на досягнутому.

Наполегливість може стати для вас винагородою. Прикладом цього є

Джеймс Дайсон. Інженер за фахом, він у віці 61 року заснував компанію з розробки пирососів Dyson. Ось що він сам розповідав про свій шлях до успіху: «Я витратив п'ять чи шість років на розробку нового пирососа. Довелося створити більше 5 тисяч моделей, поки система запрацювала. Кожен рік я все більше й більше занурювався в борги, і врешті сума позики досягла близько \$ 4 млн. Я закладав будинок два чи три рази. Якби нічого не вийшло, усе моє майно опинилося б у банку. Усі думали, що я збожеволів. У результаті я повернув потрібну суму в банк через п'ять місяців після початку продажів. Банк не раз потім використовував мою історію у своїй рекламі».

Отже, будьте наполегливі та ніколи не здавайтеся. Ризикуйте, але не настільки, як Джеймс Дайсон. Бережіть борги!

Довіряйте Богу. Нехай Він не буде зайвим у вашому прагненні. Господь планує для вас великі справи. Його задуми для вас на добро. Він перший, Хто зацікавлений у вашому успіху. Співпрацюйте з Богом – із Джерелом мудрості й успіху. Але щоб ви змогли пройти шлях до вашої мрії до кінця, вам також потрібно мати впевненість у собі. Для цього не обов'язково стати кращим за всіх – достатньо стати кращим для самого себе.

P.S. *Ідучи по життю, завжди пам'ятайте слова з мудрої книги Біблії: «Усе mogu в Тому, Хто мене зміцнює, – в Ісусі Христі».*

Будьте успішними!!!

11 Не дозволяйте втратам у минулому утримувати вас від здобутків у майбутньому.

Щоб не сталося, пам'ятайте: попереду ще життя, яке можна прожити якісно, незважаючи ні на що. За нього теж доведеться дати звіт – без виправдань і пояснень. Не дозволяйте минулому визначати ваше майбутнє. Забуваючи заднє, просувайтесь вперед і прагніть до високої мети

12 Вірте, що отримаєте, – і буде вам.

Без віри в майбутнє немає сили в сьогодні.

**МАТЕРІАЛ ПІДГОТУВАВ
ВОЛОДИМИР ВЕЛЕЧУК**

Чайка

Ми сиділи на пляжі та їли кавун. Стояв спекотний липневий день. Ми були далеко не єдині відвідувачі пляжу, але оскільки кавун (до того ж із булкою) їли саме ми, навколо нас швидко утворилося живе і галасливе кільце з морських чайок. Вони напрошувалися, можливо, занадто аж нахабно, але ми були самі винні, оскільки заохочували, кидаючи їм то шматочок булки, то крихти печива. Деякі чайки з не-ймовірною нахабністю підходили так близько, що потрібно було пильнувати, щоб вони не поцупили всієї булки. Таких ми відганяли.

Та ось я звернув увагу на одну чайку, яка якось дивно поводитися. Вона підходила близько, певно, ближче за інших, але ніколи не намагалася щось у нас поцупити. Коли я кидав їй шматочки булки, вона підкидала їх дзьобом у повітря, ловила і знову підкидала. Від цих шматків летіли в

усі боки крихти, їх підхоплювали інші чайки. Це здалося мені дивним: інші чайки заковтували великі шматки – тільки давай їм, а ця і з маленьким ніяк не може впоратися – ялозить його і підкидає в повітря без кінця.

До того ж це була велика, красива чайка – мабуть, більша за інших. І ще вона якось дивно рухалася – не те, щоб не встигала, не те, щоб поспішала відлетіти, коли я робив різкі рухи, дивно пританцьовувала на місці. Одне крило в неї стирчало кудись убік.

«Напевно, вона хвора», – подумав я. І тільки я подумав про це, як помітив, що усе тільки цієї чайки обмотане тонкою, прозорою, майже невидимою для ока ліскою.

– Дивися, – просто-таки закричав я своїй дружині, – дивися, ця чайка заплуталася в лісці!

— Де? Яка?

— Ось ця, велика, бачиш?

— Ага! Так-так, бачу. Ой, бідненька, треба ж їй допомогти!

— Як ти їй допоможеш? — запитав я.

— А ми розплутаємо її! Потрібно її тільки впіймати.

Для тих, хто коли-небудь намагався спіймати чайку, тут є з чого посміятися. Навіть хвора і сплутана чайка виявляється куди спритнішою за будь-яку людину, у чому я тоді досить швидко переконався. Але помітив, що за цією чайкою тягнеться ще заплутана ліска. Ось її-то мені й вдалося схопити! Тепер і чайка була в моїх руках. Вона вивалася, кричала, поціпувала мене, але я міцно тримав її. Потім я передав чайку дружині й узяв ніж, щоб звільнити її від пут ліски.

Немов відчувши, що їй хочуть допомогти, долаючи страх, чайка з усієї сили вчепилася дзьобом за вказівний палець моєї дружини, немов людина, котра, відчуваючи біль, кусає собі руку. І завмерла. Я став проводити свою операцію.

Навіть не знаю, як так можна було заплутатися! З голови — до лап! Усі крила багато разів обвиті ліскою. Навколо лап ліска зробила оборотів з десять і туго затягнулася, перетискаючи їх. Ліска просто в'їдалася в тіло, і її важко було різати. Але найважче було ще попереду! Знімаючи ліску з голови птаха (для цього довелося відірвати її від соски-пальця), ми зі здивуванням виявили, що у чайок є язык! Не лише увесь дзьоб чайки, але і її язык був туго затягнутий прозорою ліскою. Не дивно, що вона не могла проковтнути й маленького шматочка хліба!

Чайка зрозуміла, що їй тепер не можна ворухнитися, і я делікатно зрізав ліску з її языка. Я ще раз уважно

оглянув чайку і переконався, що тепер вона вільна від ліски. Ми відпустили її й кинули хліба. Потрібно було бачити, з якою жадібністю вона накинлася на хліб, які великі шматки проковтувала! Наївшись, чайка вирушила у віддалений кінець пляжу, туди, де не було людей. Я теж пішов услід за нею. Тепер вона була мені дуже дорога. Я дав їй ще печива і довго спостерігав, як вона чистить свої щойно звільнені пір'їнки.

Коли я повернувся на наше місце, я подумав, що так само й ми, люди, часто потрапляємо в невидимі для ока, але міцні, згубні тенета гріха. Ми заплутуємося в цій лісці й уже не можемо ні літати, ні просто ходити по землі, ані навіть нормально їсти. І чим більше ми намагаємося виплутатися із цих тенет, тим більше в них заплутуємося. Бідна, жалюгідна людина! І ось у якийсь момент людину ловить Бог і починає Сам звільняти її з цієї плутанки. Як це страшно, а іноді навіть і боляче.

Але, спостерігаючи за цією чайкою, я зрозумів, що єдиний шлях стати вільним — це віддати себе в руки Бога, Котрий зніме з людини всі видимі й невидимі «ліски». І ще одне я чітко усвідомив, гуляючи цілу годину із цією чайкою по пляжу, я зрозумів, що вона тепер мені дорожча за всіх інших, здорових чайок. На той час я все віддав би, щоб їй було добре. Вона була мені дорога, як дитина, — серйозно. Але я б не віддав за неї своє життя чи, тим більше, життя свого сина. А Бог це зробив! Цей вчинок перевершує моє розуміння.

*«Отже, якщо Син визволить вас, то справді будете вільні»
(Івана 8:36).*

ОЛЕГ ЖИГАНКОВ
(Із книги «100 історій»)

ДАРУЙ ЛЮДЯМ РАДІСТЬ

Час минав, і Федір зрозумів, що йому все нестерпніше перебувати в цих стінах. Так, він був дуже вдячний, і, мабуть, уже не залишилося людини, якої б він не знав у цій лікарні, але давно забуті спогади поверталися до нього. Дедалі частіше йому здавалося, що до операційної везуть не когось незнайомого, а його матір... З одного боку, щось говорило йому: треба звідси тікати, і якнайшвидше, а з іншого – лікарня вабила його до себе як символ нового життя. Не хотів він розчаровувати й лікаря Олександра. Чомусь його думка була для Феді дуже важливою.

Усе частіше хлопець думав над тим, що йому робити далі.

Ідучи знайомими коридорами, Федір відчув, що більше не може тут бути, йому потрібне свіже повітря. «Може, тут десь є садок», – подумав він і почав шукати, відразу пригадавши, що з вікон своєї палати бачив рівно посаджені дерева. У пошуках він натрапив на скляні двері та, врешті, знайшов не садок, а цілий сад. Як приємно було відчутти дихання теплої, з прохолодним вітерцем осені. Він ішов вузькими стежками, прикритими листям дерев, які перетворили алеї на казкову галерею.

Дерева усюди розсипали своє яскраве золоте вбрання, людей не було, панувала тиша. Федір зрозумів, що саме цього йому не вистачало, тут він забув, що хотів утекти з лікарні. Раптом він побачив якесь дивовижне марево,

ніби на єдиній поблизу лавці сидів дух цього саду. Гарна, струнка дівчина з чорним волоссям, яка дивилася в далечінь, ніби хотіла побачити щось нове та прекрасне. Сонце виблискувало на її волоссі, роблячи його сріблястим. Вона була така гарна і сиділа так нерухомо, що здавалося, що цей добрий сон ось-ось розтане.

Але раптом вона повернулася до нього. Жива і приємна усмішка торкнулася її червоних губ, а в зелених очах – відобразилося світло і мудрість, а ще – нескінченна глибина її доброти.

– Привіт, ти ніби привид побачив, – проказала вона до нього. І Федір отямився, повернувшись до реальності, але ніяк не міг повірити...

– А ти, напевно, лікуєшся тут? – сказав він так, ніби намагався підловити її. «Лісова красуня», – ще раз подумав він.

– Так, звісно, – вона здивовано спостерігала за ним. Федір теж дивився на неї, десь у глибині серця радіючи, що це все ж таки дівчина, а не привид.

– Чого це ти? – спитала вона в нього, не розуміючи його допитливого погляду. – Так, я знаю, хто ти. Ти – студент і проходиш тут практику... – почала вона.

– Ні, – зупинив він її. – Я теж тут як хворий, – пролунало похмуро, але потім Федір поглянув на неї весело. – А чому ти вирішила, що я студент?

– Є в тобі щось таке... – дівчина не договорила, а натомість

запитала: – Не подобається тобі лікарня, так?

«Розумна дівчина», – подумав Федір, пригадуючи свої недавні думки. Але він не поспішав відповідати.

– Як ти потрапив сюди? – не вгамовувалася вона. – Розповідай.

Тепер настала черга дивуватися хлопцеві, надто сильний був натиск. Знов їхні погляди зустрілися – і тепер хлопець подумав: «Яка в неї світла душа...» Він довіряв їй, не розуміючи, чому так легко.

– Добре... – нарешті зважився він. – Я колишній наркоман, тобто мені дуже пощастило, що я потрапив сюди, але... – він не знав, як продовжити.

– Що але? – допомагала йому дівчина. Федір відчув, як якийсь спокій охопив його, зникло почуття вини, він міг продовжувати.

– Я знаю, що це неправильно, але хочу втекти із цього місця якнайдалі... – він зупинився, подивився на дівчину, яка, здавалося, не зрозуміла його. – Бо знову повернулися ті спогади, які частково допомогли мені зробити із себе наркомана, – відповів він на її німе запитання. – Колись я дуже хотів стати лікарем. Я мріяв стати лікарем, як мій батько... Але потім, коли батько відмовився допомогти моїй матері, і вона померла фактично через брак грошей, я подивився на цю професію інакше...

– Але до чого тут ця лікарня? – спокійно запитала дівчина. – Мені

чогось здається, ти мав зрозуміти, що тут все інакше.

– Так, мав... Але спогади, дівчино, спогади! – Федір взявся за голову. – Ці стіни постійно нагадують мені те, про що я намагаюсь забути... Слова батька, аварію, смерть матері... Іноді мені знов хочеться вколоти, щоб не пригадувати це... – Він якось згорбився, ніби від болю чи від холоду, закрив обличчя руками. Але теплі руки дівчини торкнулися його рук, вона обережно взяла

його руки у свої, він знов бачив її зелені добрі очі, цілюще світло яких було спрямоване саме на нього. Хлопець відчув, як давній біль віддаляється, перед ним вона, і, крім її слів, звернених до нього, зараз нічого більше нема.

– Пригадуй матір якось інакше, я впевнена: у вас було багато гарних незабутніх годин, проведених разом... – запропонувала вона йому.

– Добре, – сказав він. – Але я хочу почути щось про тебе, дівчино, бо я вже, напевно, заговорив тебе... Як твоє ім'я?

– Олена, – відповіла вона, чогось опустивши очі. – До речі, твого я теж не знаю.

– Федір. Але я хочу, щоб тепер ти розповіла про себе, не відволікайся, – він приготувався слухати.

– Ти спіймав мене, Федоре. Про себе я не люблю розповідати, краще вже слухати, як на мене. Але тепер, коли ти мені все розповів... я зобов'язана, – вона зітхнула. – У мене коротка історія. Я народилася в щасливій сім'ї добрих батьків, які навчили мене вірити в Бога ще з дитинства. Сам розумієш, коли знаєш, що таке справжня любов, то вмієш робити правильний вибір у житті... Десь півроку тому я потрапила під автомобіль, тепер мої ноги паралізовані, я прикута до інвалідного візка. Лікарі кажуть, що може допомогти лише диво...

Вона говорила, а Федір тільки зараз помітив, що дівчина сидить не на лавці, а поряд з нею, у конструкції, схожій на крісло. Біль, жаль, гнівливе почуття несправедливості охопили його, але раптом він почув її спокійний радісний голос:

– Мене не треба жаліти, Федоре, – він побачив усмішку на її губах і в очах. – Я щаслива... Дивно, чого ти не спитав, як я опинилася в садку. Я приходжу сюди щодня, бо знаю: Отець Небесний обов'язково пошле до мене людину, якій потрібна допомога. Якби ти знав, скільки вже людей я зустріла тут, у них було своє горе, свій біль і страхи, але вони відкривалися мені, як ти зараз,

Господь дарував мені слова, щоб потішити їх. Якби ти знав, яка це радість, бачити, як на твоїх очах Господь робить диво... Коли я мала ноги, у мене було багато справ і мало часу, я не могла знайти слів, щоб розповісти людям про Бога. А тепер Бог дав мені і час, і навчив говорити... І я радію із цього.

Деякий час вони мовчали. Гарна, світла дівчина дивилася на колишнього наркомана з блідим обличчям та раною на душі, яка потихеньку загоювалася. Дивне видовище, хто б міг подумати, що дві зовні настільки різні людини можуть думати й відчувати однаково, розуміти одна одну?.. Але саме зараз це й відбувалося.

– Знаєш, – нарешті сказала йому Олена. – А з тебе міг би бути чудовий лікар. Я відразу це відчула.

Хлопець мовчав, але в душі погодився з нею. «Може, й не чудовий, а якийсь міг би бути», – подумав він.

Федір ішов коридором, замислившись. Нарешті він зрозумів цю особливу чисту радість, яка спочатку так вразила його в лікарні Олександрі, а тепер в Олені. Пригадуючи все знову, хлопець подумав: «Допомагати людям – ось що таке радість... Ніколи не можна зациклюватися тільки на собі». Чомусь на душі полегшало, він ще не знав як, але бажав і вирішив допомогти дівчині.

ВІКТОРІЯ ТАЛМАЗАН

Я так думаю

Ну що ж, ви хотіли сенсацію, тоді слухайте! Мало хто знає мене справжню. Багато хто звик вважати мене егоїстичною і самозаконою, чи не так?

СЦЕНАРІЙ ПОПУЛЯРНОСТІ

Я з'явилася несподівано, не відома нікому раніше дівчина стала зіркою. Усе було не так уже й фантастично і безтурботно, я не зустріла чарівника, не спіймала золоту рибку, як мріяла в дитинстві, начитавшись дитячих казок перед сном. Для досягнення поставленої мети я ламала саму себе, викорінювала всі свої комплекси і працювала без зупинок. Це лише одна з варіацій піару, дехто подумає про вищесказане, але це не так – це правда. Моя правда! Заради репутації та популярності я заплатила свою ціну, але це мій вибір.

Ніколи раніше я не згадувала про своє минуле, про життя до підйому на «Олімп». Я так само, як і багато інших, читаючи глянцеві журнали, дивлячись фільми, мріяла бути однією з цих дівчат. Мені здавалося, що там є все те, чого мені бракує. Як шкода, що я так жорстко помилялася та усвідомила це досить пізно.

Так, я відома, так, мене впізнають перехожі, у мене є те, про що можна тільки мріяти, але в мене немає найголовнішого – віри в людей. Усіх тих, кому я могла довіряти, я втратила, прагнучи досягти своєї заповітної мети. Позбавляючись від комплексів і вдосконалюючи себе, я заподіяла багато болю та страждань тим, кого любила. Я втратила своїх друзів, які готові були прийти на допомогу в будь-яку хвилину. Мені здавалося, що вони – баласт, від якого потрібно позбутися. Лише зараз я зрозуміла,

що, роблячи із себе надлюдину, я вбила ту просту, трохи наївну дівчинку, якій не треба було обманювати на кожному кроці, усміхатися, коли насправді хочеться дертися на стіну.

Моїм нинішнім «друзям» від мене потрібно лише одне – гроші та слава, які вони отримують, перебуваючи в моєму товаристві. Завтра я втрачу свою популярність, я їм буду не потрібна, вони відкинуть мене, як непотріб. У популярності є, безумовно, і свої плюси, але перш ніж стати зіркою, тисячу разів подумайте, чи вам це потрібно. Потім буде важко що-небудь змінити. Коли стаєш зіркою, автоматично з'являється правило «Час – це гроші» і платити штраф зовсім не хочеться.

Хоча ця стаття і є вигадкою, написана вона не випадково від першої особи, адже цією особою може бути кожен з нас. Я щиро бажаю, щоб твій сценарій життя був іншим. Пам'ятай одне: досягнувши мети, не забувай про тих, хто був з тобою поруч завжди. Рано чи пізно на їхньому місці можеш опинитись і ти. Та й немає нікого надійнішого, ніж ті, хто знав тебе ще тоді, коли ти був простою людиною.

ДАРИНА ТЕЛИЧКО
<http://pereval.mobi>

ТЕСТ: ТВОЯ САМООЦІНКА

1. Коли тобі доводиться чути хороші відгуки про себе, ти:

- а) відчуваєш невдоволення: те, що люди говорять як комплімент – проста констатація факту, а тобі хочеться більшого – 0;
- б) приємно, звичайно, але все одно навряд чи хтось зуміє оцінити тебе належним чином – 10;
- в) радієш: тобі приємно їх чути – 20;
- г) бентежишся: ти не впевнений, що ти їх справді заслугуєш – 30;
- ґ) невдоволений: люди просто втомилися говорити тобі правду – 40.

2. Що ти думаєш про власну зовнішність?

- а) пишаюся нею – 0;
- б) вона мені допомагає справляти на людей приємне враження – 10;
- в) вона мені подобається – 20;
- г) якби в мене були кошти на пластичну операцію, я б негайно змінив свою зовнішність – 30;

ґ) це просто якийсь жах: усі люди як люди, а я... – 40.

3. Чи задоволений ти своїм соціальним статусом?

- а) більш ніж – 0;
- б) ні – 10;
- в) у принципі – так, але могло б бути й краще – 20;
- г) ні, звичайно, але що вдієш? – 30;
- ґ) мені здається, що за будь-яких обставин проблеми мене не залишать – 40.

4. Чи можеш ти назвати себе товаришем кою людиною?

- а) якщо є настрій, я дуже товариський – 0;
- б) важко сказати: я легко можу розговорити кого завгодно і побудувати бесіду так, щоб вона була цікавою для всіх. Але от бажання так вчинити маю не щодня. Важко зустріти людину, щоб варто було перед нею розсипати бісер, – 10;
- в) звичайно – 20;

г) мабуть, ні: я дуже люблю спілкування, але мені важко з незнайомими знайти спільну мову – 30;

г) навряд чи, та й хто захоче мене слухати – 40.

5. Ти любиш уявляти собі ситуації, у яких твоя поведінка істотно відрізняється від реальної?

а) досить рідко, у виняткових випадках. У цілому я задоволений своєю манерою поведінки й не збираюся її змінювати – 0;

б) ні, частіше я уявляю ситуації, у яких інакше складаються обставини, – 10;

в) на мій погляд, у житті кожної людини бувають ситуації, у яких вибір поведінки неоднозначний, ось і доводиться думати. А іноді й помріяти хочеться – 20;

г) так, дуже – 30;

г) а що мені ще залишається? – 40.

6. Чи часто ти робиш вчинки, про які потім шкодуєш?

а) рідко – 0;

б) завжди був прихильником приказки «Знявши голову, за волоссям не плачуть».

Раз зробив саме так, значить, зробив.

Усе одно вже нічого не зміниш – 10;

в) не дуже часто, але таке іноді трапляється – 20;

г) так – 30;

г) я рідко роблю вчинки, про які потім не шкодую, – 40.

7. Дотепні люди для тебе:

а) справжнє покарання: їхні жарти можуть знищити будь-яку святиню – 0;

б) брати по духу – 10;

в) приємна компанія – 20;

г) постійне джерело невпевненості в собі – ти губишся на їхньому фоні – 30;

г) загадка природи – 40.

8. Найвизначніші досягнення у твоєму житті, якими ти пишаєшся, насправді обумовлені:

а) твоїм умінням вчасно зрозуміти зміст того, що відбувається, й обернути все на свою користь – 0;

б) твоїми здібностями – 10;

в) твоєю працездатністю, розумом і вдачею – 20;

г) щасливим збігом обставин – 30;

г) важко відповісти – 40.

9. Якщо тобі дуже хочеться зробити приємне близькій людині, ти:

а) зробиш їй дуже дорогий подарунок – 0;

б) оспіваєш її найкращі риси і свої теплі почуття у віршованій формі – 10;

в) скажеш їй, як вона багато для тебе значить, і намагатимешся виконати її заповітне бажання – 20;

г) віддаси їй найкращу зі своїх речей – 30;

г) запитаєш у неї, чого їй на цей момент хочеться, і виконаєш її бажання – 40.

10. Прагнення завжди бути кращим за всіх, на твій погляд:

а) властиве тільки вискоккам, які зазіхають на чуже місце, – 0;

б) природне людське почуття – 10;

в) допомагає багато чого досягти в житті – 20;

г) це дуже нескромно – 30;

г) завжди було для мене загадкою. На світі стільки незвичайних людей, і як тільки може на думку спасти те, щоб змагатися з ними? – 40.

ПІДСУМКИ:

Від 0 до 50 балів:

У тебе явно завищена самооцінка. Людям дуже важко з тобою спілкуватися – ти відмежований від усього іншого світу стіною непробивного самовдоволення. Твоє кредо – «Я завжди маю рацію». Після того, як ти виклав свої погляди, будь-яка незгода розглядається тобою як оголошення війни. ▶

Слово «самокритика» тобі ні про що не говорить. Ти вже досяг більшості поставлених тобою цілей і далі йти не збираєшся. До того ж за своє життя ти навчився майстерно маніпулювати людьми.

Безумовно, результат тесту викличе в тебе невдоволення і ти довго набридатимеш своїм знайомим лекціями про повну неспроможність популярної психології. Що ж, не беремося з тобою сперечатися, тобі, як завжди, видніше. Життя – це розвиток і рух вперед, а ти вважаєш за краще стояти на місці.

Від 60 до 150 балів:

Загалом, у тебе висока самооцінка, і багато в чому вона має цілком реальні підстави. Проте щось у собі ти переоцінюєш, а щось, навпаки, несправедливо занижуєш. Чомусь тобі не вдалося реалізувати свої здібності, розкрити свій творчий потенціал. Звідси постійний стан невдоволення навколишнім світом і ставленням людей до тебе. Твоя розчарованість у житті пояснюється досить просто: до оточення ти висуваєш набагато вищі вимоги, ніж до себе, та і взагалі, більше береш, ніж даєш. Спробуй перестати вимагати від людей постійного захоплення твоєю неординарністю і вияви до них цікавість, щоб твоє життя стало приємнішим.

Від 160 до 250 балів:

Ти досить об'єктивний в оцінюванні своїх здібностей та можливостей і при цьому любиш себе. Така самооцінка – найоптимальніший варіант. Ти живеш у цілковитій згоді із собою й не страждаєш від невпевненості в собі. Напевно, саме в цьому передусім і полягає твій талант знаходити вихід з найважчих ситуацій, незважаючи на

мотивацію, – від стосунків з іншими людьми до особистих проблем. Оскільки ти не вдаєшся до крайнощів і не схильний до самозакоханості і самовдоволення, то люди спілкуються з тобою із задоволенням, радіючи зустрічі з тобою.

Від 260 до 350 балів:

Результати свідчать про занижену самооцінку. Ти явно несправедливий до себе. Хто тобі сказав, що ти нічого не вартий? Навіщо ж так сліпо вірити кому завгодно? Так, ти не найсильніша особистість на цьому світі, але хто тобі сказав, що в людях цінується тільки залізна хватка й уміння наполягти на своєму будь-якою ціною? Існують ще і доброта, і милосердя. Твоя скромність – перевага, а не недолік. Але все-таки намагайся бути більш сміливим, не дозволяй не достойним тебе людям сідати тобі на голову і їхати. Не соромся виражати своє невдоволення і нічого не бійся.

Понад 360 балів:

Це вже клінічний випадок, без допомоги фахівця не обійтися. Таких нікчемних і нікому не потрібних людей, яким ти уявляєш себе, просто не буває на світі. Поки ти не навчишся любити і цінувати себе, тобі буде дуже важко в житті. Інші ставляться до тебе так само, як ти сам, і дуже важко в чомусь докорити ім. Справді, хто, окрім тебе, може бути кращим фахівцем зі знання власної душі. І якщо ти сам собі такий огидний, цілком зрозумілим є ставлення до тебе інших.

ПРО НОВИЙ РІК ТА РІЗДВО

Батьківщина всеросійського Діда Мороза знаходиться у Великому Устюзі Вологодської області. А де жив Дід Мороз до того, як оселився у Великому Устюзі? До 1998 року всесоюзний, а потім і всеросійський Дід Мороз мешкав у Архангельську. Тисячі листів від дітей, адресовані цьому надзвичайному Дідові, згідно з домовленістю з Мінзв'язком СРСР, приходили в Архангельськ.

На Кіпрі Діда Мороза звуть Василь.

Ялинкова кулька насправді – це стилізоване райське яблуко. Раніше ялинки на Різдво прикрашали цим фруктом – по аналогії з райським деревом. Потім до яблук приєдналися пряники й інші їстівні прикраси. Ялинкові гілки насилу утримували таку вагу. І замість яблук придумали порожністі скляні кулі. Першу ялинкову кульку складуви видули в Саксонії в XVI столітті. Але промислове виробництво ялинкових іграшок почалося порівняно недавно – у середині XIX століття.

Найвідоміший образ Санта Клауса, без сумніву, був створений художником Хаддоном Сандбломом за замовленням компанії Coca-Cola на початку 1931 року. Цьому образу й судилося стати найбільш відомим новорічним героєм у світі.

Дід Мороз спочатку був злим і жорстоким язичницьким божеством, Великим Старцем Півночі, повелителем крижаного холоду та завірюхи, він заморожував людей.

Зараз Різдво – головне свято в Європі (на відміну від росіян Новий рік європейці відмічають менш урочисто). У багатьох європейських країнах на час двотижневих різдвяних канікул закриваються всі установи й навіть магазини.

Усупереч поширеній думці, у Біблії не згадується конкретна дата народження Ісуса. Офіційним церковним святом Різдво Христове стало в IV столітті, і папа Юлій I «за випадковим збігом» приурочив його до 25 грудня – дня язичницького свята Сатурналії.

Якщо тобі цікаво знати більше про реальність нашого буття, пропонуємо тобі пройти спеціальний курс молодіжних уроків

10 запитань до Бога

1. Чи настане кінець злу, болю та смерті?
2. Чи існує справжнє кохання?
3. Хто придумав секс?
4. Окультизм: це міф чи реальність?
5. Як потрапити на Небо?
6. Коли настане кінець світу?
7. Хто такий Ісус?
8. Як Тобі зателефонувати?
9. Хто створив наш світ?
10. Це Ти написав Біблію?

Формула життя

(рос. мовою)

1. Подружись с собой!
2. Что значит дружба?
3. Подготовка к браку.
4. Выбери здоровье!
5. Мечтай о великом!
6. Спиритизм – кто хозяин невидимого мира?
7. Магический ритм – влияние музыки на личность.
8. Цель жизни – утвердись в своих ценностях!

Заповни відрізний талон і надішли його за адресою: 04071, м. Київ, а/с 36

До речі, ти можеш також замовити уроки, надіславши замовлення на e-mail: fleshka@i.ua (уроки будуть вислані звичайною поштою).

Відрізний талон

Я хочу пройти курс молодіжних уроків:

☐ «Формула життя»

☐ «10 запитань до Бога»

Молодіжний християнський гасет

прізвище, ім'я мені ☐ років

Мене звати:

Моя адреса:

вказуйте, будь ласка, повну адресу з індексом

Флешка

Відповідальний за випуск: директор видавництва «Джерело життя» Василь Джулай
Головний редактор: Лариса Качмар
Відповідальний редактор: Сергій Степанюк
Голова редколегії: Володимир Велечук
Редакція: Петро Сироткін, Андрій Шевчук

Переклад, правка: Світлана Овдійчук,
Ганна Борисовська, Яна Хорошун
Верстка, дизайн: Юлія Смаль
Відповідальна за друк: Тамара Грицюк
Наклад: 10 000 прим.

Адреса: 04071 м. Київ,
вул. Лук'янівська, 9/10-а
e-mail: fleshka@i.ua

www.fleshka-ua.com

Якщо ти бажаєш пожертвувати кошти на розвиток газети, то можеш це зробити через банк.
Наші реквізити:
Ідентифікаційний код:
ЄДРПОУ 19350731

Адреса: 04071, м. Київ,
вул. Лук'янівська, 9/10а
Рахунок: 26006149457
МФО 380805
Найменування банку:
«РАЙФФАЙЗЕН БАНК АВАЛЬ»
у м. Києві

Редакція залишає за собою право друкувати матеріали в дискусійному порядку, не поділяючи поглядів автора, а також право редагувати і скорочувати тексти.
Відповідальність за зміст статей несе автор.

Додаток до газети
«Вічний Скарб»
Свідчення про
державну реєстрацію:
Серія КВ №8176
від 03.12.2003